

Nowy

Kurier Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

Piątek, dnia 27 kwietnia 1917 r.

TEATR POLSKI, Cegielniana Nr. 63.

W piątek, dnia 27 kwietnia 1917 roku, o godzinie 7 i pół wieczór

„Piosnki Ułańskie“

Sztuka współczesna w 3 aktach W. Bunikiewicza.

W sobotę, d. 28 i w niedzielę, 29 kwietnia o godz. 7 i pół wieczór

Łódź podwodna

Piosnki Tyrolskie operetka w 1 akcie Koschat'a.

W sobotę, dnia 28 kwietnia, o godzinie 4 po południu
Sztuka w 5 aktach (6 obrazach) **Judasza z Kariothu** K. H. Rostworskiego

W poniedziałek, 30 i wtorek, 1 maja o godz. 7 i pół wiecz.

BADYLE I PAKI

sztuka szkolna w 4 aktach Kazimierza Bleszyńskiego

Przegląd polityczny.

Łódź, 27.IV. 1917.

Losy wojny i pokoju wciąż się jeszcze waga, ale nie zaszło dotychczas nic konkretnego, co by upoważniało do żywienia nadziei na rychłe rozpoczęcie rokowań pokojowych.

Wprawdzie tymczasowy rząd rosyjski w ostatniej swej deklaracji wyraził skłonność do zawarcia honorowego pokoju, w czym zeszedł się z oświadczeniami mocarstw centralnych, które już w grudniu r. z. proponowały rozpoczęcie rokowań pokojowych i teraz po deklaracji rosyjskiej oświadczyły swoją gotowość do zakończenia wojny na warunkach nieupokarzających żadnej ze stron wojujących.

Nie należy jednak zbyt optymistycznie traktować pogłosek i zapowiedzi pokojowych, coraz uparciej krążących w prasie obu grup wojujących, a zwłaszcza w prasie państw neutralnych, by nie doznać bolesnego rozczarowania. Zbyt głęboką przepaść wojna obecna wykopała pomiędzy obu wojującymi grupami, by ją tak łatwo można było zasypać.

Bezspornie atoli stwierdzić można, że wojna powszechna wycisnęła specjalne piętno na wszystkich narodach globu ziemskiego i w wielu wypadkach zmieniła ich światopogląd na sprawy społeczne i polityczne. Obóz socjalistyczny uległ również skutkiem wojny przeobrażeniom w stosunku do tego, co się działo na początku wojny w jego środowisku. Na konferencje pokojowe socjal demokracji zaprojektowane na maj w Sztokholmie zjeżdżają się socjaliści całego świata i różnych odcieni.

Wybierają się tam i Plechanow, wódz socjalistów rosyjskich—mieszczanin i głośny dziś Lenin, przywódca rosyjskich bolszewików, zasadniczy przeciwnik wojny. Obaj oni bawią obecnie w Petersburgu, gdzie Plechanow ma być powołany do gabinetu ministrów tymczasowego rządu, by spełnić zadanie utrzymania równowagi między ścierającymi się w Rosji dwoma przeciwnymi sobie prądami radykalnymi.

Konferencje sztokholmskie nie są przecież miarodajne i bynajmniej nie oznaczają początku rozpoczęcia rokowań pokojowych, do tego

jeszcze daleko, by reprezentanci stron wojujących zasiedli przy jednym stole do narad nad pokojem.

Na razie obok mglistych wynurzeń tymczasowego rządu rosyjskiego i państw centralnych nie zaszedł jeszcze ani jeden wypadek, któryby sprawę pokoju posunął naprzód.

Wynurzenia Huysmansa, podane przez haski „Courant“ donoszą, że rewolucyjny rząd rosyjski zmienił gruntownie zapatrywania swe na korzyści pokojowe. Socjaliści podzielają zdanie Kiereńskiego, że żadne aneksje zaborcze miejsca mieć nie mogą. Konferencje sztokholmskie mają wyjaśnić, jakie stanowisko wobec podobnych hasel pokojowych zajmą państwa wojujące.

Przewidywane są tarcia i scysie na obradach socjalistów w Sztokholmie. Myśl jednak o konieczności zawarcia rychłego pokoju głównie im przyswieca.

Jest więc nadzieja, że tendencje pokojowe stopniowo wzmagają się będą.

St. Ep.

T-wo Kredytowe miejskie.

Na zwołane wczoraj ogólne roczne zebranie T-wo Kredytowe przybyło 349 członków, mających prawo do 860 głosów.

Zebranie zgaił prezes Komitetu nadzorczego, p. Karol Klukow. Na przewodniczącego powołano jednomyślnie p. Leona Grohmana, który zaprosił na asesorów pp. M. Princa, G. Klukowa, A. Cohna, A. Kapłana i M. Majerowicza, a na sekretarza dyrektora biur, p. L. Gajewicza.

Po odczytaniu konkluzji Komitetu nadzorczego nad sprawozdaniem z działalności T-wo za rok 1915—16 i zatwierdzenia tegoż przez zebranych, p. Gajewicz zwrócił uwagę stowarzyszonych na pozycje zaległości z lat ubiegłych. Zaległe raty z maja 1913 r. wynoszą rb. 8432 z listopada rb. 102,139. Należy więc niezwłocznie, zdaniem władz Tow., przedsięwziąć kroki, mające na celu, aby raty te nie spadły z hypoteki.

Następnie przedstawiono projekt etatu na rok finansowy 1916—17, który przewiduje w dochodach rb. 129,946 kop. 80, w rozchodach zaś rb. 113,834 kop. 66.

Podczas rozważania budżetu p. Helman stawia wniosek, ażeby zmniejszyć pensje urzędników T-wo, umożliwiając tym sposobem powiększenie pozycji wydatków na cele dobroczynne i filantropijno-społeczne. Przeciwno temu silnie oponują adw. przys. A. Cohn, H. Silberstein i Pogonowski.

Po długiej i bardzo ożywionej dyskusji zebrani uchwalają skreślić w budżecie dochodów pozycję 63 000 rubli z kar, za opóźnienie zapłaty rat od pożyczek, zaliczeń (składki ogniowe) i wszelkich należności, a na pokrycie z tego tytułu strat podnieść odpowiednią sumę z kapitału zasobowego, który w danej chwili dosięga rb. 3,367,000.

W tej formie zatwierdzony zostaje budżet na rok 1916—17.

Następnie przystąpiono do rozważania szeregu wniosków, w rezultacie czego władze T-wo wnoszą, aby zwyczajne zebranie członków upoważniło dyrekcję do wyjednania zmiany odnośnych paragrafów ustawy w przedmiocie zezwolenia: 1) na opłatę przez dłużników części rat obowiązujących od pożyczek Tow., przypadających na umorzenie pożyczki listami zastawnymi niewylosowanymi; 2) na prawo wypuszczenia w obieg listów zastawnych po rb. 50 ceny nominalnej i 3) na ustanowienie terminów odbywania losowań listów zastawnych na dwa miesiące przed terminem płatności.

Zebrani zatwierdzają w zasadzie wnioski władz T-wo, modyfikując go w ten sposób, aby niewniesiona przez stowarzyszonych w niewylosowanych listach zastawnych część przeznaczona z rat na umorzenie, wycofywana była przez losowanie lub skup na giełdzie, oraz na odsunięcie losowań na 1 miesiąc przed terminem zapłaty.

Następnie, w odpowiedzi na złożony przez 23 stowarzyszonych wniosek, składający się z czterech punktów — władze T-wo dały następujące wyjaśnienie odnośnie do każdego z wymienionych punktów:

1) § 100 Ustawy, dotyczący sekwestru nieruchomości, stosowany jest przez dyrekcję właśnie z nadzwyczajną oględnością i tylko co do takich nieruchomości, co do których stwierdzone zostało przez komisję obywatelską z pośród stowarzyszonych, że przynoszą one dochody, z których, choć częściowo zaległości płacone być mogły. Ustanowienie zaś komisji z 21 osób z oznakami wspólzarządu z dyrekcją sprzeciwiałoby się Ustawie Towarzystwa.

2) Mimo nieobecności niektórych członków dyrekcji i Komitetu nadzorczego, komplet prawny do zarządu sprawami Tow. istnieje, zwłaszcza, wobec powiększenia liczby dyrektorów do 6-ciu, dokonywane więc wybory na miejsce czasowo nieobecnych członków władz w trakcie trwania kadencji, nie byłoby nspowodowane istotną potrzebą, tembardziej, że na miejsce nieobecnych, a kończących swoją kadencję członków dyrekcji i Komitetu nadzorczego, przysługuje zebraniu ogólnemu, prawo powołać nowe osoby.

3) Od początku wojny żadna z zalegających nieruchomości nie została

sprzedana. Pod tym względem dyrekcja zamierza zachować na przyszłość wskazaną teraźniejszymi warunkami oględność, jednakże w wypadkach wyjątkowych, a zwłaszcza skonstatowanej zleci woli dłużnika, dyrekcja zmuszoną będzie do zastoso-owania tego ostatecznego środka egzekucji, a to w myśl wyraźnych przepisów Ustawy.

Co do obowiązkowego jednorazowego zwrotu pożyczki przez nowonabywcę, na wypadek sprzedaży nieruchomości przynoszącej stały dochód, to bezwzględny zwrot pożyczki przeciwiłoby się § 30 Ustawy.

4) Udzielanie pożyczek na wykończenie budowy sprzeciwia się § 8 Ustawy, stosownie do którego T-wo udzielać może pożyczki na nieruchomości ubezpieczone od ognia odpowiednio do przepisów w Królestwie obowiązujących.

Sprawy te wywołują bardzo ożywioną dyskusję, w której zabiera głos kilku stowarzyszonych.

W rezultacie zebrani uznają, że wyjaśnienia są wyczerpujące i należy się do nich zastosować.

P. Helman—jeden z najzapaleńszych obstrukcjonistów na wczorajszym zebraniu, który namiętnymi przemówieniami starał się przeciągnąć na swoją stronę klikę współwyznawców — żąda zorganizowania specjalnej komisji, której by w stosunku do władz T-wo przysługiwały atrybucje decydujące.

Przewodniczący p. Grohman oświadcza, iż władze T-wo zgodzić się mogą na głos doradczy ze strony stowarzyszonych, lecz nigdy nie decydujący.

Większością głosów wniosek p. Helmana zostaje odrzucony.

Z kolei w myśl porządku dziennego, przystąpiono do wyborów, które miały przebieg burzliwy.

Opozycjonisci zaprotestowali przeciw wyborowi przez aklamację pp. Edwarda Herbsta i Maurycego Sprzączkowskiego, na dyrektorów. Zebrani podzielili się na dwie grupy, z których jedna z powodu hałaśliwego zachowywania się opozycjonistów—proponowała odłożenie wyborów w ogóle na 2 tygodnie. Rozsądne przemówienie kilku z pośród poważniejszych członków—zdołało doprowadzić do kompromisu. Ostatecznie ustala się spokój na sali i zebrani zgadzają się na proponowane pierwotnie wybory przez aklamację.

Następnie za pomocą głosowania tajnego dokonano wyboru zastępcy dyrektora i 3-ch członków Komitetu nadzorczego.

Na zastępcę dyrektora wybrany został 164 głosami p. Oskar Kohn, a na członków Komitetu nadzorczego wybrani pp. August Döring (169 gł.), Moritz Prinz (161 gł.) i Jakób Kwaśner (160 gł.)

Z kolei największą ilość głosów otrzymali pp. Adolf Kohn—11 gł., Teodor Friedrich—111 gł., Fr. Winicki i J. A. Wolanek—46 gł.

Zebranie o godz. 8 i pół wiecz. zamknięto.

